

OPIS ISTOTNYCH ZAGADNIENÍ DO ZADANIA Z ZAKRESU PRAWA ADMINISTRACYJNEGO

Zdaniem zespołu do przygotowania zadań na egzamin adwokacki, zdający powinien sporządzić skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na decyzję Wojewody Mazowieckiego z dnia 28 stycznia 2019 r. Nr 65/19.

Przy ocenie rozwiązania zadania należy w szczególności (w ramach wymogów wyznaczonych w art. 78e ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze) zwrócić uwagę na następujące kwestie:

1. Skarga powinna spełniać wymogi formalne wynikające z art. 46 - 47 i art. 57 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.) - dalej: „p.p.s.a.". Z treści skargi powinno wynikać, że został do niej dołączony jej odpis, a także pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej.
2. Ze skargi powinno wynikać, że została ona wniesiona w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu decyzji organu drugiej instancji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Wojewody Mazowieckiego (art. 53 § 1 i art. 54 § 1 p.p.s.a.).
3. Zdający powinien wnieść o stwierdzenie nieważności decyzji na podstawie art 145 § 1 pkt 2 p.p.s.a o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Wojewody Mazowieckiego (ewentualnie o uchylenie w oparciu o art 145 § 1 pkt 1 lit „c” p.p.s.a),
4. Na podstawie art 135 p.p.s.a. o uchylenie decyzji Prezydenta m. St. Warszawy z dnia 10 maja 2018 r.
5. Na podstawie art. 61 § 2 pkt i § 61 § 3 p.p.s.a. o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji
6. Na podstawie art 119 pkt 1 p.p.s.a. o rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym (o ile Sąd uzna że to jest decyzja dotknięta nieważnością),
7. Zdający, działając w interesie strony, powinien złożyć wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji na podstawie art. 61 § 1 pkt 2 lub (oraz w przypadku nieuwzględnienia przez organ) 61 § 3 p.p.s.a. oraz o zasądzenie na rzecz strony kosztów postępowania na podstawie art. 199 i art. 200 p.p.s.a.

Przy rozwiązaniu zadania zastosowanie znajdują:

1. ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2018 r. poz. 1202 ze zm.),
2. rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2015 poz.1422 j.t.),
3. ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.),
4. ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.).

Osoba zdająca powinna w skardze zwrócić uwagę na następujące kwestie:

1. Materialnoprawną podstawę decyzji stanowił art. 35 pkt 1 i 2 ustawy – Prawo budowlane, zgodnie z którym przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego właściwy organ sprawdza zgodność projektu budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu, a także wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko; zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi.

2. Decyzja organu II instancji została wydana z naruszeniem przepisów postępowania i to w stopniu rażącym, ze względu na niedopuszczalne przekroczenie terminu określonego w art 146 § 1 k.p.a. Kluczowe znaczenie miało w związku z tym ustalenie, że decyzja Wojewody Mazowieckiego w ogóle nie powinna być wydana z powodu utraty organu możliwości orzekania w zakresie uchylenia decyzji ostatecznej w trybie wznowienia postępowania.

3. Po wydaniu decyzji przez organ I instancji stan faktyczny uległ zmianie, czego nie uwzględnił organ II instancji. W szczególności organ II instancji pominął to, że upłynął nieprzekraczalny okres, o którym mowa w art 146 § 1 k.p.a.

4. Co więcej organy całkowicie zignorowały informacje dotyczące wynajętej powierzchni handlowej oraz mieszkaniowej, co przekłada się na dopuszczalną liczbę miejsc parkingowych, a w konsekwencji na zgodność z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

5. W związku z tym zasadne było postawienie zarzutów:

- Rażące naruszenie art. 151 § 1 pkt 2 k.p.a. w zw. z art 146 § 1 k.p.a. w zw. z art 16 k.p.a. poprzez uchylenie decyzji z dnia 24 stycznia 2014 r. Nr 55/14 zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej pozwolenia na budowę budynku mieszkalnego wielorodzinnego z wbudowanymi usługami na działce o nr ewidencyjnym 124/11 w obrębie 1-2-4, przy ul. Marcowej 16 w Warszawie oraz odmawiającej pozwolenia na budowę, w sytuacji gdy od doręczenia decyzji z dnia 24 stycznia 2014 r. upłynęło 5 lat, a w konsekwencji nie jest możliwe wyeliminowanie tej decyzji w tym trybie, co powoduje, że decyzja jest dotknięta wadą nieważności, o której mowa w art 156 § 1 pkt 2 k.p.a.

- Ewentualnie – gdyby Sąd nie podzielił ww. zarzutu nieważnościowego - należy zarzucić naruszenie ww. przepisów postępowania w stopniu, mającym istotny wpływ na wynik sprawy w rozumieniu art 145 § 1 pkt 1 lit „c”,

- Naruszenia przepisów postępowania w postaci art 7 i 77§ 1 k.p.a. w zw. z art 148 k.p.a., poprzez nieustalenie daty, w której wnioskodawca dowiedział się o ostatecznej decyzji, co w konsekwencji może prowadzić do naruszenia art. 151 § 1 pkt 2 k.p.a. w zw. z art 148 § 1 i 2 k.p.a. i art 16 k.p.a. , w stopniu mającym istotny wpływ na wynik sprawy

- Naruszenie art 7 i 77 § 1 w zw. z art 35 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy – Prawo budowlane, poprzez nieustalenie właściwej liczby wymaganych miejsc postojowych, co przekłada się na zgodność z miejscowym

planem zagospodarowania przestrzennego i warunków technicznych, w stopniu mającym istotny wpływ na wynik sprawy w rozumieniu art. 145 § 1 pkt 1 lit „c” p.p.s.a.

Dodatkowo zdający może zarzucić naruszenie art. 15 k.p.a. w związku z art 107 § k.p.a. i art. 80 k.p.a. poprzez niewłaściwą ocenę zebranego materiału dowodowego, nieodniesienie się do zarzutów zawartych w odwołaniu i nieuzasadnienie decyzji w stopniu wystraszającym, przy czym należy pamiętać, że te zarzuty są dodatkowe, posiłkowe do powyższych i nie stanowią samoistnie o pozytywnym rezultacie egzaminu, gdyż istota problemu jest zawarta w powyższych zarzutach. Mogą one natomiast stanowić o np podwyższeniu oceny.

W oparciu o wyżej postawione zarzuty należało wnieść o:

1. Na podstawie art 145 § 1 pkt 2 p.p.s.a o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Wojewody Mazowieckiego,
2. Na podstawie art 135 p.p.s.a. o uchylene decyzji Prezydenta m. St. Warszawy z dnia 10 maja 2018 r.
3. Na podstawie art. 61 § 2 pkt i § 61 § 3 p.p.s.a. o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji
4. Na podstawie art 119 pkt 1 p.p.s.a. (o ile Sąd uzna zasadność zarzutu nieważnościowego) o rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym,
5. O zasądzenie kosztów według norm przepisanych.

Uwaga: o ile zdający wykaże, że doszło do rażącego naruszenia prawa ma podstawy sformułować wnioski w oparciu o art 145a § 1 p.p.s.a. – wówczas może wnieść o: zobowiązanie przez Sąd do uchylene decyzji Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 10 maja 2018 r. i rozstrzygnięcie na podstawie art 151 § 2 k.p.a. w zw. z art 146 § 2 k.p.a. poprzez wydanie decyzji stwierdzającej, że decyzja z dnia 24 stycznia 2014 r. Nr 55/14 zapadła z naruszeniem prawa, ale nowa decyzja odpowiadałaby w swej istocie decyzji dotychczasowej.